

ПРОТОКОЛ

№ 529

гр. Пазарджик, 02.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
Сложи за разглеждане докладваното от Минка П. Трънджиева Въззивно гражданско дело № 20225200500563 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Жалбоподателят *** И. К. не се явява и не се представлява, редовно призован.

За ответника Кос хол-1 ЕООД не се явява представител. От адвокат П. е постъпила писмена молба със становище по хода на делото и кратко становище по същество. Приложен е списък на разностите.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО в отсъствие на редовно призованите страни:

На основание чл.268 ал.1 от ГПК, ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО:

Производството е по чл.258 от Граждански процесуален кодекс.

С решение на Районен съд Велинград , постановено по гр .д. № 1009 по описа на съда за 2021 година е отхвърлен иска по чл.90, ал.1 от ЗКИР на *** И. К., ЕГН ***** от гр. ***, чрез пълномощника адв. С. М. от АК Пловдив, със съдебен адрес гр. ***, срещу „КОС ХОЛ-1“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от управителя Г. *** - за заличаване на извършеното вписване в СВ при РС Велинград с вх. рег. № 2399 от 06.01.2021г., том 9 , акт. № 150, на Постановление за възлагане

,издадено по изпълнително дело №683 от 2018 г. по описа на ЧСИ Добромир Даскалов, рег. №887 на КЧСИ, район на действие ОС-Пазарджик.

Присъдени са разноси.

В срок така постановеното решение е обжалвано от *** И. К..

Първоинстанционният съд не възприел правилно фактическата обстановка и не приложил правилно материалния и процесуалния закон, като не съобразил и тълкувателната практика на ВКС.

Съдът обсъждал само въпроса дали постановлението за възлагане е влезнало в сила или не, като не е обсъдил останалите факти и обстоятелства, имащи значение за правния спор по чл.90 от ЗКИР.

Установено било по делото, че представеното за вписване постановление за възлагане няма подпис от съдебния изпълнител и удостоверяване от него датата на влизането му в сила, включително и по отношение на платения местен данък.

Поради липса на необходимите реквизити , вписването му било незаконосъобразно.

В производството по обжалване отказа на Съдията по вписванията по в.ч. гр. дело № 89 от 2021 г на Окръжен съд Пловдив жалбоподателката на основание чл.536 от ГПК възразила против вписването, като производството по делото е охранително по характера си и тя не била страна по него.

Поради противопоставянето и на основание чл.536 от ГПК, съдът следвало да не разпорежда вписване и съответно да предприеме предписаните от този текст действия.

Това било самостоятелно основание за недопустимост и недействителност на вписването , не обсъдено от първата инстанция.

Първоинстанционният съд не приложил тълкувателната практика обективирана в т. 6 на Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013 год. на ВКС по тълк. N 7/2012 год., ОСГТК, съгласно която съдията по вписванията няма правомощията да проверява материалноправните предпоставки на акта, освен ако това е изрично предвидено в закона.

Съдебният изпълнител правилно преценил, че постановлението не е влязло в сила ,поради спирането на изпълнителното производство и затова не предоставил за вписване на купувача същото с отразяване, че е влязло в

законна сила.

Съдията по вписванията нямало как да извърши проверка влязло ли е или не в законна сила постановлението за възлагане, дори да са му представени доказателства. Недопустимо било съдът при проверка на отказа на съдията по вписванията да проверява материалноправните предпоставки, тъй като в охранително производство по в.ч.гр.д.№89/2021 г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик, съдът е следвало да провери единствено законосъобразността на отказа на съдията по вписванията по повод съдържанието и формата на акта, който се вписва подлежи ли същият на вписване.

Абсолютна предпоставка за вписването на постановлението за възлагане било отбелязването за влизането му в сила.

Игнорирането на разпоредбата на чл.536 от ГПК и излизането извън правомощията от страна на съда, довело до недопустимо и недействително вписване на не влязло в сила постановление за възлагане.

На второ място, първоинстанционният съд неправилно приел, че нямало данни за датата на спиране на изпълнителното производство .

Погрешен бил извода, че обезпечението е „влязло в сила“ с потвърждаването му на 02.04.2021 г. от ВКС и оттогава обезпечителната мярка е породила своето правно действие.

Обезпечителната мярка пораждала своето правно действие от момента на налагането ѝ .

В конкретния случай, жалбоподателката поискала и получила обезпечение на бъдещ иск за установяване на недължимост на вземането на ипотекарния кредитор чрез спиране на принудителното изпълнение.

Спирането на изпълнението като обезпечителна мярка имало за цел да забрани на съдебния изпълнител, вискателя и/или трети лица всички действия свързани с реализирането на имуществото на длъжника, като по този начин се съхранят имуществените права в патримониума на длъжника.

Съдебният изпълнител при наличие на такава заповед следвало да преустанови действия по изпълнението , тъй като ефекта настъпвал от постановяването му от съда.

Обезпечението от Апелативен съд Пловдив било допуснато на

17.11.2020 г, а на 20.11.2020 г съдебният изпълнител е констатирал спирането .

В същото време на 10.12.2020 г по гр.д.№ 767 от 2020 г. по описа на Окръжен съд Пазарджик е потвърдено като законосъобразно постановлението за възлагане.

В производството по оспорване съставът на Окръжен съд - Пазарджик проверил законосъобразността на действията съдебния изпълнител, , но не и претендираното материално право .

Моли решението да бъде отменено , предявеният иск – уважен и присъдени разноски.

В срок е постъпил писмен отговор от ответното по иска дружество.

Оспорват основателността на жалбата.

Във въззивната жалба били изложени доводи , идентични с тези в исковата молба.

Съдът правилно и законосъобразно приел, че постановление за възлагане на недвижим имот от 08.10.2020г. е влязло в сила 10.12.2020г., когато е било потвърдено от ОС - Пазарджик с решение по в. гр. д. № 767/2020г., по описа на ОС – Пазарджик.

Определението на за спиране на изпълнението по изпълнителното дело било влязло в сила около четири месеца по-късно . Не била налице нито една от трите възможни хипотези по чл. 90 от ЗКИР, както и било неоснователно възражението на ищцата за липса за задължителни реквизити в постановлението за възлагане от 08.10.2020г., тъй като пред съдията по вписванията е било представено писмено доказателство за датата на влизането му в сила - определение № 260367 от 25.02.2021г. по в. ч. гр. д. № 89/2021г. на ОС - Пазарджик, с което отказът на съдията по вписванията е отменен и му е разпоредено да впише постановлението за възлагане от 08.10.2020г.

Съгласно чл. 88 ЗКИР всяко вписване в имотния регистър може да бъде оспорено по реда на чл. 537 ал. 2 и 3 ГПК. Разпоредбата на чл. 90 ЗКИР предвижда заличаване на вписването в имотния регистър в три хипотези, а именно когато по исков ред се установи недопустимост или недействителност на вписването, или несъществуване на вписано обстоятелство. Заличаването

се извършва след успешно проведен иск по чл. 537 ал. 2 ГПК във връзка с чл. 88 и чл. 90 ЗКИР. Предмет на иска по чл. 90 от ЗКИР е само вписването / фактите сочещи на недопустимост или недействителност на вписването, както и несъществуване на вписването/, т. е. дали са спазени правилата за вписване, предвидени в ПВ и ЗКИР, действали към момента на извършването му. По делото не били събрани никакви доказателства, които да сочат, че тези правила са били нарушени. Зачиаването на вписването, или изменението му има значение за противопоставимостта на акта - губи се реда и предимството на вписването, което чл. 113 от ЗС дава. Всеки един от трите иска по чл. 90 от ЗКИР е установителен, поради което за предявяването му ищецът следва да обоснове наличие на правен интерес. Наличието на правен интерес за ищеца от предявяване на установителен иск е законова предпоставка за надлежно упражняване на правото на иск, като за нея съдът следи служебно в хода на целия процес. Съгласно представеното и прието като писмено доказателство по гр. д. № 1009/2021г., съдебно решение № 99 от 01.04.2022г., по гр. д. № 730/2021 г. на ОС - Пазарджик, е отхвърлен като неоснователен искът по чл. 124 от ГПК, във вр. с чл. 496, ал. 2 и ал. 3, изр. I-во, предл. П-ро от ГПК на ищцата с предмет на спора процесния имот. Предявяването на посочения иск недвусмислено сочело за липсата на правен интерес за иска по чл. 90 от ЗКИР пред РС - Велинград, така и понастоящем, при обжалването на съдебно решение по него.

Молят жалбата да бъде отхвърлена. Претендират разноски.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

Съдът счете делото за разяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА устните състезания.

СЪОБЩАВА на страните, че ще обяви решението си в срок до 02.12.2022 год.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:37

часа.

Председател: _____

Секретар: _____